

idet han har gjort gældende, at de ikke ere tilfredsstillende ordnede ved vor gældende Fabriksløvgivning. Det vil jeg altsaa henstille til den høitæredede Minister, om han vil tage under velvillig Overvejelse, om der ikke ad den af mig paapegede Vej skulde kunne træffes en Ordning, der yder nogen Forbedring, og alligevel undgaa at komme til saa vidtgaende Forandringer som dem, vi have set, at Flertallet i Landstinget er utilbøjeligt til at gaa til, i alt Fald ved den foreliggende Lejlighed.

Juritsministeren (Mellemann):

Denne Lov er, som det fremgaar af Motiverne, nærmest en Lejlighedslov, og det Synspunkt, hvorfra den maa ses, er, at jeg har ment, at man efter den omtalte Højesteretsdom havde Grund til at retablere det Forhold, som man under denne Sags Behandling i Rigsdagen var gaaet ud fra. Ved denne Sags Behandling gif man selvfølgelig ud fra, at Betalingen skete i Overensstemmelse med de Regler, som nu en Gang, og det allerede i en lang Række i Forvejen, vare fulgte i Praksis. Nu har Højesteretsdommen senere vist, at Lovens Ord ikke have været tilstrækkelig tydelige, saaledes at der paa disse kunde støttes en Indsigelse mod at udrede denne Betaling, som man gennem en længere Praksis havde krævet, og det er en Forandring i de Forudsætninger, man gif ud fra ved Lovens Affattelse i begge Ting. Det er det væsentligste. De andre Forandringer, som ere foregaaede i Lovforslaget, ere egentlig Ubetydeligheder, men dette har jo væsentlig været Tanken, og det har ikke været min Mening, at dette Lovforslag skulde være en Revision af disse Love af 24de Marts 1875 og 12te April 1889 ganske i Almindelighed. Derfor har jeg ønsket under Sagens Behandling at holde saadanne Spørgsmaal ude, som vilde give Sagen større Dimensioner og derfor mulig kunde lægge Hindringer i Vejen for dens Gang, og saaledes var jeg i det andet Ting af den Grund ikke tilbøjelig til at gaa ind paa Fordringer, som fremkom om at forbedre Mastinaassistenternes Løn eller eventuelt gøre dem pensionsberettigede, fordi jeg fandt, at det ikke vilde være rigtigst saa kort Tid, efter at denne Lov var udkommen, atter at rolle ved disse Spørgsmaal, som nu en Gang vare Frugten af temmelig megen Forhandling, og som man til syvende og sidst var kommen overens om, og af samme Grund har jeg haft Betænkeligheder ved at gaa ind paa den Slags Bestemmelser, som det ærede Medlem for Rjøbenhavns 9de Valgkreds (Hørdum) berørte,

ikke fordi jeg naturligvis i Princippet har noget som helst imod, om det kunde ske ved en hensigtsmæssig Bestemmelse at søge at beskytte Folk mod Fare fra disse Maskiner, det er ikke Grunden, men Grunden er meget mere den, at der der indblandes et nyt Spørgsmaal, og jeg skal tilføje et Spørgsmaal, som jeg ikke tror det vil blive let at løse. Det vil ikke blive let at staffe en Bestemmelse, som paa den ene Side virkelig bethyder noget, og som paa den anden Side virkelig er til at udføre, det er noget, der ikke er saa let som man tror. Det, der var Tale om i det andet Ting, var to Forholdsregler, dels den, at vedkommende skulde underkaste sig en praktisk Prøve for at kunne bruges som Maskinpasser, og dernæst, at Tilsynet ved Fabriksinspektørerne, efter Indstilling af Assistenterne skulde kunne forbyde Benyttelsen af en Redelpasser, som havde vist sig efterladende eller upaalidelig af en eller anden Grund. Hvad disse to Ting angaar, tror jeg, at den første af dem, at Redelpasseren skulde underkaste sig en Prøve, ikke fandt Bifald af den Grund, at man ansaa den for umulig i Landbruget, og til Landbruget antager jeg ogsaa, man henregner Fælles- og Andelsmejerier, for det er maaste der, at der lettest sker Skade ved Maskiner. Det var den ene Grund, og den anden er den, at man mente, at det egentlig i Reglen ikke var Mangel paa Rendskab til, hvorledes en Redel skal passeres, der foranlediger Ulykkestilfælde. Saa vidt jeg har kunnet erfare, er det i Reglen ikke Grunden, at vedkommende ikke ved, hvordan han skal bære sig ad, men den almindelige Grund til Ulykkestilfælde er Efterladenhed, Mangel paa tilbørlig Opmærksomhed, og hvad dette sidste angaar, da vil det ikke kunne nytte noget og ikke være praktisk at stille en Regel op som den, at Fabriksinspektøren kan saa fjernet en Redelpasser, som gør sig skyldig i Efterladenhed og deslige, og det af den Grund, at det er noget, som Fabriksinspektørerne ikke kunne konstatere. De komme kun nogle enkelte Djebliske og se paa Redlen og prøve den, og hvor kunne de saa vide, om det er saadant, at en saadan Mand er efterladende eller ikke? Der maatte jo saa holdes Forhør, da man ikke der kunde gaa ud fra, at det var saaledes, blot fordi en eller anden beskyldte ham derfor, det kan jo ikke være nok. Der maatte saa have Dphlysninger om hele hans tidligere Færd i de Dage og paa de Tider, da Fabriksinspektøren ikke var til Stede. Jeg tror, at den egentlige Grund til, at der i Landstinget ikke kom videre ud af dette Spørgsmaal, var den, at man fandt, at det, som var fore-